

Titel: Kapitel 40

Citation: "Kapitel 40", i *1906/1907: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r18-shoot-chptrd1e10805/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: 1906/1907: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

tillægges dem Betydning som Bevismidler. Ligeledes kan Sagsøgte Udeblivelse, Tavs-
hed eller ubestemte Erklæringer i de i § 282 omhandlede Tilfælde kun tages i Be-
tragtning som Bevisdata imod paagældende.

§ 431.

Parts Ed finder, bortset fra de i §§ 428 og 429 omhandlede Tilfælde, ikke
Anvendelse i Ægteskabssager.

§ 432.

Justitsministeren kan under Iagttagelse af Reglerne i Kap. 31 som Intervenient
paa det offentlige Vegne indtræde i en Ægteskabssag for at forhindre, at Skilsmis-
dom eller Dom, hvorved et Ægteskab erklæres ugyldigt, uretlig tilsniges; han kan
ligeledes, uden at være indtraadt i Sagen i første Instans, i det anførte Øjemed paa
det offentlige Vegne paaanke en saadan Dom.

§ 433.

I Sager, hvorunder en bortbleven Persons Arvinger ifølge Forordningen af 11.
September 1839 søge sig hans Formue tilkendt enten til Indtægtsnydelse eller til Ejendom,
have Sagsøgerne i Overensstemmelse med Grundsøtningen i § 427 at drage Omsorg for,
at et Forsvar for den bortblevne beskikkes, i Landsretssager af Rettens Justitiarius, i
Underretssager af vedkommende Dommer, ligesom de ere pligtige efter Rettens Paa-
læg at fremstille sig for at afgive edelig Forklaring angaaende de Omstændigheder,
paa hvilke Sagens Afgørelse beror.

Kapitel 40.

**Fremgangsmaaden, naar nogen skal umyndiggøres, eller Enke skal sættes
under fast Lavværgemaal.**

§ 434.

Begæring om Umyndiggørelse kan fremsættes af paagældendes Ægtefælle,
Slægtninge i op- eller nedstigende Linie eller første Sidelinie, Værgø, Kurator eller
Lavværgø.

Derhos bør i alle Tilfælde Øvrigheden andrage paa nogens Umyndiggørelse,
naar dette efter de Oplysninger, som enten fra vedkommende selv, hans Slægt eller
Venner eller paa anden Maade ere komne Øvrigheden i Hænde, maa anses for rigtig.

Endelig kan enhver selv andrage paa at blive umyndiggjort.

§ 435.

Begæring om Umyndiggørelse indleveres skriftlig til Underretten paa det Sted,
hvor den paagældende, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmaal, bor eller opholder
sig; har han ikke bekendt Bopæl eller Opholdssted, da til Underretten paa det Sted,
hvor hans sidste bekendte Bopæl eller Opholdssted er beliggende.

Skriftlige Beviser for de Omstændigheder, ved hvilke Umyndiggørelsen skal be-
grundes, skulle saa vidt muligt ledsage Andragendet. Skønnes yderligere Oplysninger
fornødne, kan Underretsdommeren gøre vedkommende opmærksom derpaa og opfordre
ham til at tilvejebringe dem, ligesom Underretsdommeren kan indkalde den, der søges
umyndiggjort, til at møde for ham.

§ 436.

Er Begæringen udgaaet fra den, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmaal, eller indvender han ikke noget derimod, efter at han af Underrettsdommeren er opfordret til at møde og erklære sig derom, tilfalder det Underrettsdommeren ifølge de foreliggende Oplysninger at afgøre, om der er tilstrækkelig Grund til Umyndiggørelse, og i bekræftende Fald har han da at afgive endeligt Umyndiggørelsesdekret, som ikke kan paakæres.

I alle andre Tilfælde har Underrettsdommeren at indsende Andragendet og de samme ledsagende Beviser i Forbindelse med saadan skriftlig Erklæring, hvortil han maatte finde Grund, til den Landsret, under hvilken han staar.

Dersom Umyndiggørelsesgrunden findes at være sandsynliggjort ved de fremlagte Beviser, og der kan antages at være Fare forbunden med Opsættelse, kan Underrettsdommeren uden Hensyn til Indsendelsen til Landsretten afgive et foreløbigt Umyndiggørelsesdekret, der, da det straks træder i Kraft, bliver at tingløse og at kundgøre i Statstidenden eller ved Kirkestævne med de Retsvirkninger, som Plakat af 10. April 1841 bestemmer. Samtidig med Dekretets Afgivelse beskikker Underrettsdommeren en foreløbig Væрге.

§ 437.

Landsrettens Justitiarius beskikker en Sagfører til at varetage dens Tarv, som søges umyndiggjort, hvis ikke en Sagfører anmelder sig som antagen af denne, og berammer derefter mundtlig Forhandling af Sagen i et Retsmøde, til hvilket begge Parter indkaldes ved Foranstaltning af Landsrettens Justitiarius og med et af ham bestemt Varsel.

§ 438.

Efter at Parterne have ytret sig, afgør Retten paa Grundlag af de foreliggende skriftlige Beviser og Erklæringer, om endeligt Umyndiggørelsesdekret skal afgives, eller om Begæringen herom skal nægtes.

§ 439.

Udebliver den, der andrager paa nogens Umyndiggørelse, i noget af de i §§ 437 og 438 omhandlede Møder, afvises Sagen, dersom ikke Retten i Omstændighederne finder Grund til at udsætte den.

§ 440.

Med Hensyn til Paalæg af Omkostningerne ved heromhandlede Fremgangsmaade, derunder indbefattet Salær til den ifølge § 437 beskikkede Sagfører, komme Reglerne i Kap. 27 til Anvendelse, saaledes at den, der umyndiggøres, betragtes som tabende.

§ 441.

Den ovenangivne Fremgangsmaade bliver ogsaa at anvende, naar der af andre fremsættes Begæring om, at Enke maa sættes under fast Lavværgemaal.

Naar en Enke selv begæver at blive sat under fast Lavværgemaal, har Underrettsdommeren uden videre Undersøgelse at tage Begæringen til Følge.

§ 442.

Naar endeligt Umyndiggørelsesdekret er afgivet, eller naar det er besluttet, at en Enke skal sættes under fast Værgemaal, paahviler det vedkommende Ret straks at

give den til Værges eller Lavværges Udnævnelse kompetente Myndighed Underretning herom.

§ 443.

Naar enten Øvrigheden eller den Person, der er erklæret umyndig eller sat under fast Lavværgemaal, eller nogen af de i § 434, 1ste Stykke, angivne Personer for Landsretten tror at kunne oplyse, at der ikke længere er Grund til denne Foranstaltnings Vedbliven, har paagældende at indgive et Andragende til Landsretten i den Kreds, hvor den umyndiggjorte bor, om at maatte blive stedet til i et Retsmøde at begrunde eller lade begrunde en Begæring om Umyndiggørelsens Ophævelse. Er Sinds- svaghed Umyndiggørelsesgrunden, kan der dog i Regien ikke tages Hensyn til et af den umyndiggjorte eller af andre paa hans Vegne indgivet Andragende, medmindre det er ledsaget af Anbefaling fra en Embedslæge eller fra Overlægen paa den Helbredelsesanstalt, paa hvilken den umyndiggjorte maatte være anbragt.

Derefter har Landsretten at beramme et Retsmøde, om hvilket der meddeles den umyndiggjortes Værges betimelig Underretning; i Retsmødet høres de paagældende, og de fremførte Beviser overvejes, hvorefter Landsretten enten ophæver Umyndiggørelsesdekretet eller afslaar Begæringen herom.

I sidste Fald bæres Omkostningerne ved Forhandlingerne af den, der har rejst Sagen. Ophæves Dekretet, afholdes Omkostningerne af det offentlige.

§ 444.

De om Landsretsproceduren givne Forskrifter komme i øvrigt med de af det foregaaende følgende Lempelser til Anvendelse i disse Sager. Landsrettens Justitiarius kan bestemme, at disse Sager behandles i de i § 24 omhandlede overordentlige Sessioner og paa det Tingsted, som han finder mest formaalstjenligt.

Kapitel 41.

Fremgangsmaaden ved at erhverve Mortifikations- eller Ejendomsdom.

§ 445.

Sager, hvorunder Mortifikation paa Dokumenter søges, blive, for saa vidt angaar Gældsbrøve, ved hvilke der er givet Pant i fast Ejendom, at anlægges ved Underretten paa det Sted, hvor den faste Ejendom er beliggende, og ellers ved Landsretten paa det Sted, hvor vedkommende Dokument er udstedt. Lade disse Regler sig ikke anvende, f. Eks. fordi Dokumentet er udstedt af en dansk Undersaat i Udlandet, skal Sagen anlægges i København.

Mortifikation af bortkomne Konnossementer søges paa det Sted, hvor Væerne skulle afleveres. Mortifikation af Oplagsbeviser og de i Lov om Oplagsbeviser m. m. i Københavns Frihavn af 30. Marts 1894 ommeldte Garantibeviser søges paa det Sted, hvor Oplagshuset er beliggende.

Sager, hvorunder Ejendomsdom søges, blive at anlægges ved Landsretten paa det Sted, hvor Ejendommen er beliggende, eller, hvis Sagens Genstand er et Dokument, hvor Mortifikation af dette skulde søges efter Reglerne i denne Paragraf. Ejendomsdom paa et Skib eller en Skibspart søges i København.

§ 446.

Den, der søger Mortifikation paa et Dokument, har til den Æst, hvor Sagen efter § 445 skal føres, at indgive skriftlig Begæring om Indkaldelse af den eller dem, som maatte være Ihænde- haver af Dokumentet eller anse sig berettiget til det.